

SOMMARBRIGADEN

Många samtal och vänskapsband

David Arvidsson-Shukur

Det var ett smått förvirrat och restrött jag som den femte juli anlände till Havannas flygplats. Jag hade efter en händelserik vecka i Nicaragua äntligen anlänt till min slutdestination. Efter någon timma anlände han som skulle ansvara för svenska gruppen på europeiska brigaden. Mötet med denne kuban, som likt mig presenterade sig som David, var inledningen till det första av många vänskapsband som jag knöt på Kuba.

Väl på lägret träffade jag svenska och andra brigadister. Och efter att solidaritetsarbetet inletts växte kamratskapet. Politik i alla former diskuterades kontinuerligt. Vi bytte tankar och idéer om internationell solidaritet och debatterade EU-politik medan vi arbetade i jordbruket. Efter samtal med lokalbefolkningen blev deras intresse för politik allt tydligare. De verkade måna om att ständigt granska sitt samhälle kritiskt för att kunna förbättra det. För tillfället handlade mycket om hur diskrimineringen av homosexuella skulle motverkas.

En vanlig arbetsdag på lägret väcktes de som till skillnad från mig inte sover djupt av "Guantanamo" som strömmade ut ifrån högtalaren 05.45. Klockan 06.15 väcktes jag och övriga ungdomar i mitt sovrum av att lägerledaren Juan-Carlos drog

bort våra kuddar och ropade att vi skulle missa frukosten. Vi missade aldrig frukosten. Tiderna på programmet följdes sällan. Programpunkterna klarades dock av och förseningarna ledde aldrig till att något ströks. Efter ett snabbt upprop för svenska och brittiska gruppen till arbetet att bland annat lägga bördig jord med citronträdsfrön i påsar som sedan skulle planteras eller rensa fält från taggiga buskar med machetknivar så att kor skulle kunna beta där. Arbetet var enkelt men stundtals fysiskt krävande i värmen.

Lunchen bestod nästan varje dag av ris, griskött, soppa och olika frukter. Sedan följde fritid för diskussioner, sport eller tupplurar och runt 17.00 samlades vi till föredrag om Kubas hållning till EU, ALBA-projektet, kubanska förhoppningar och farhågor på USAs nya ledare etc. Dagarna avslutades med utomhusbio och dans.

När jag blickar tillbaka minns jag framför allt alla mina möten och samtal med människor jag mötte. Jag kan fortfarande klart se de två kubanska vaktmästarna som spontant lånade en gitarr för att spela gitarr och sjunga allt ifrån Beatles till Bob Marley minst lika bra som originalartisterna. Detta samtidigt som jag och en tredje vaktmästare diskuterar livet på Kuba och i Sverige; jag på fast engelska och staplande spanska; han på fast spanska och staplande engelska.

Det kommer att ta lång tid innan jag glömmer det leendet som vaktmästaren sken upp i när han förstod att jag kom från den för honom legendariske Henke Larssons land.